

MYNDIR: SIGMAR MØRKØRE

sum gingu inn til teirra og hugdu eftir filmi. Mær dæmdu og dæmar væl enn at hyggja eftir filmi, so það var onki lögð í tí, sigur Hans Pauli avgjörður.

Í 2009 valdu Anna og táverandi sjeikurin at fara hvør til sitt, men brotið hevði onki við Hans Paula at gera.

– Genturnar ynsktu at búgva í Vík, har tær høvdu búð allan sín uppvøxstur, so vit triggjar fluttu í onnur hús í Vík.

Hans Pauli byrjaði nú at fáa veruligar kenslur fyri Onnu, sum hann longu kendi væl frá fleiri ymsum samanhangum.

– Eg helt fram at hyggja eftir filmi saman við Onnu. Áður fór eg at hyggja eftir filmi fyri at síggja ein góðan film, men nú var tað meira fyri at síggja hana, sigur Hans Pauli.

– Kenslurnar hjá mær komu eisini rímliga skjótt. Tað var rættiliga lætt hjá okkum at nærkast hvørjum øðrum, tí vit kendust jú longu so væl. Okkara parlag byrjaði at útvikla seg um veturin 2009, sigur Anna.

Men tað var ikki lætt hjá Onnu og Hans Paula at lata parlagið útvikla seg. Vík er ein lítil bygd, og teir báðir eru systkinabørn.

– Vit høvdu eitt loyniligt fjasari í langt yvir eitt ár. Har vóru so nógv ymisk viðurskifti at taka atlit til, og valdu vit tí at hava eitt parlag í tí dulda, greiðir Hans Pauli frá.

– Øll vistu tað tó, og vit vistu, at øll vistu tað. Ongin segði bara nakrantíð nakað. Á ein hátt var talan um eitt tabuparlag, sigur Anna, sum heldur, at tað var strævið at krógva seg og kærleikan fyri umheiminum.

– Hóast øll vistu tað, lótu vit sum

onki. Tá genturnar hjá Onnu høvdu føðingardag, fór eg í føðingardag sum systkinabarn pápan. Í bakspeglinum tykist hetta lögð, men vit føldu tað vera rætt við atlit til støðuna, sigur Hans Pauli.

»Flýddu« til Eiðis

Á nýggjárinum í 2010 valdu Anna og Hans Pauli at gera parlagið alment. Tá høvdu tey í yvir eitt ár livað í einum »loyniligum« parlagi.

– Tað var ein øgiligur lætti, og øll vóru glað. Hetta kom ikki sum nakað yvirraskils fyri nakran, og fólk tóku væl ímóti kunngerðini.

Hóast parlagið nú var alment, var tað hart hjá Onnu og Hans Paula at búgva í Vík, tí tey føldu, at tey kundu ikki liva frítt. Í mars 2011 flutti Anna aftur til heimbygdina Eiði.

– Hans Pauli flutti við okkum til Eiðis. Genturnar vóru blivnar ordiliga góðar við Hans Paula, so tær vóru glaðar um, at Hans Pauli flutti við norður, sigur Anna, sum nú føldi, at hon kundi liva eitt vanligt lív.

Í dag er Hans Pauli fosturpápi at gentunum hjá Onnu.

– Tað gongur ordiliga væl. Tær virða meg og tað, sum eg sigi, hóast bæði tær og eg vita, at eg ongantíð skal taka leiklutin hjá pápanum. Uttan at taka munin ov fullan kann eg siga, at tær altíð hava verið góðar við meg og eg við tær, sigur Hans Pauli.

Filmromantiskt fríggjari

Á nýggjárinum í fjør legði Hans Pauli seg á knæ. Inspiratiónina til fríggjarið hevði hann fingið frá teimum mongu

filmunum, hann hevur sæð gjøgnum ár og dag.

– Eg ætlaði satt at siga at fara á knæ á hennara føðingardeg í fjør, men ringarnir úr Danmark vóru so nógv seinkaðir, at tað læt seg ikki gera.

– Men eg valdi so at gera tað á nýggjárinum í staðin. Eg vildi gera nakað eyka burtúr, so eg hevði fyrireikað meg væl. Onkur vildi kanska hildið, at eg var eitt sindur sukursøtur, tí eg ynskti ein slíkan filmromantik, men tað passaði væl til mín og til Onnu, sigur Hans Pauli.

Klokkan 23 nýggjársaftan spurdi Hans Pauli Onnu, um hon ikki líka skuldi ein túr niðan til systir sína. Hann skuldi vera eftir heima at ansa lítlu dótturini, sum bara var góðar triggjar mánaðir.

– Eg hevði ongan mistanka og helt, at hatta ljóðaði sum ein rímlig ætlan fyri kvøldið, sigur Anna.

Meðan Anna var og vitjaði systirina, hevði Hans Pauli úr at gera at fyrireika fríggjarið.

– Onnu dæmar ótrúliga væl orkide'ir, so eg gjørdi eina gøtu frá gongini og inn í stovuna burtur úr orkide'um. Harafturat tendraði eg eina 120 fýrfatsljós, og inni í stovuni hevði eg so gjørt eitt hjarta úr somu blómum og ljósum. Tað var ikki bara bara, tí á øllum ljósum skuldi eg byggja veikin upp og síðani tendra hann, so eg tuskaði aftur og fram í einar 20 minuttir. Um tað ikki var nokk, so byrjaðu tey fyrstu ljósini at sløkna, áðrenn eg var komin runt at tendra øll, sigur Hans Pauli flennandi.

Men tað gekk, og Hans Pauli hevði

latið seg í klædning, og alt var klárt. Nú var bara eftir at biða eftir Onnu.

– Nakað aftaná midnátt kom eg so heim. Tað fyrsta, eg hugsaði, tá eg opnaði hurðina, var, at har var so óalmindiliga heitt. Tað var sum at koma í ein hitamúr. Síðani fylgdi eg blómgøtuni og sá, at Hans Pauli stóð í ein hjarta mitt í stovuni, fór á knæ og segði nøkur vøkur orð.

– Eg gjørdist ógvuliga rørd, og eg fór at gráta. Løtan var fantastisk og hevði ikki kunnað verið betri, sigur Anna, sum sjálvsagt segði »ja«.

Hans Pauli hevði eisini eina kensluborna løtu.

– Sum eg stóð har, bleiv eg rørdur, og talan ljóðaði ikki heilt, sum tá eg hevði vant hana framman fyri speglinum.

Giftast á føðingardegnum

Vígslan hjá Onnu og Hans Paula verður í Víkar kirkju 16. august. Veitslan verður í EB húsinum á Eiði, har tað verður vælkomst.

– Anna fyllir 35 ár tann dagin, so hetta verður ein samanrenning av føðingardeggi og brúdleypi, sigur Hans Pauli.

– Vit hava valt at hava vælkomst, so kunnu øll tey, ið ynskja at gleða okkum, koma í brúdleyp. Tað setir sjálvsagt krøv til matgerðina, men tað man fara at ganga, sigur Anna, ið kann avdúka, at tey fara at hava kalt borð við øllum tí góða úr føroyska køkinum.

Aftaná brúdleypsdagin heldur dagliga lívið hjá familjuni á Eiði fram. Hans Pauli fer at seta sjøtul á sitt triðja ár sum elektrikaralærlingur, meðan Anna, sum er útlærdur frisørur, fer at royna seg við eina frisørsalong á Eiði.